

Sygn. akt V KO 12/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **R. K.**

oskarżonego z art. 224 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 lutego 2013 r.

wniosku Sądu Rejonowego w W.

o przekazanie sprawy o sygn. akt II K .../08 innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

R. K. został oskarżony o użycie groźby bezprawnej wobec sędziów Sądu Rejonowego w S. - A. F. i K. M. w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej, a także o znieważenie wymienionych sędziów słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych.

Sąd Rejonowy w W., wskazując na potrzebę zastosowania w sprawie instytucji określonej w art. 37 k.p.k., argumentował, że oskarżony od kilkunastu lat jest uczestnikiem licznych procesów cywilnych i karnych, toczących się przed sądami okręgu Sądu Okręgowego w K., m. in. w /.../.

Poza czynami zarzucanymi R. K. w akcie oskarżenia, oskarżony w pismach znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, jak i w swych artykułach

publikowanych w witrynie internetowej: „www.aferyprawa.eu”, obraża wielu sędziów orzekających w Sądzie Okręgowym w K. (zwłaszcza w wydziałach odwoławczych) oraz w sądach rejonowych leżących w jego okręgu - w tym Wiceprezesa Sądu Rejonowego w W. - K. K. W wielu z nich oskarżony zarzuca ponadto, że wszyscy sędziowie, prokuratorzy, adwokaci oraz biegli sądowi pełniący swe czynności służbowe w tym okręgu zmówili się przeciwko niemu. Wielokrotnie składał też wnioski o wyłączenie wszystkich sędziów orzekających w sądach rejonowych okręgu k./.../. Czynności te sprawiły, że niniejsza sprawa toczy się już od ponad czterech lat. Dotychczas skutkowały także wyłączeniem od orzekania już ponad dwudziestu sędziów - w tym wszystkich orzekających w Sądzie Rejonowym w S. Oskarżony korzysta z pomocy adwokata z urzędu, którego kancelaria leży w P., a więc poza okręgiem Sądu Okręgowego w K., albowiem wszyscy adwokaci, prowadzący praktykę w okręgu Sądu Rejonowego w W., wnieśli o ich zwolnienie z obowiązku obrony, gdyż oskarżony obrażał ich i odmawiał współpracy (jeden z obrońców złożył nawet prywatny akt oskarżenia). R. K. odmawia też udziału w czynnościach procesowych, tłumacząc to brakiem zaufania. Żąda również powoływania biegłych lekarzy psychiatrów oraz psychologów z list prowadzonych przez prezesów Sądów Okręgowych w G. lub B.

Sąd Rejonowy wskazał ponadto, że aktualny obrońca oskarżonego także wniósł o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi rejonowemu spoza okręgu Sądu Okręgowego w K. Podkreślił nadto, że okręg Sądu Okręgowego w K. nie jest liczny pod względem ilości sędziów pełniących w nim służbę, a prawie wszyscy sędziowie znają się z aplikacji lub cyklicznie organizowanych szkoleń. Pokrzywdzonymi w tej sprawie jest zaś dwoje sędziów z ich grona.

W ocenie Sądu powyższe okoliczności powodują zatem, że dla dobra wymiaru sprawiedliwości przedmiotowa sprawa powinna być rozpoznawana przez sąd rejonowy spoza okręgu Sądu Okręgowego w K. - na przykład przez Sąd Rejonowy w P. (ze względu na siedzibę kancelarii obrońcy oskarżonego) albo przez Sąd Rejonowy w G. (ze względu na miejsce przeprowadzenia ostatnich badań psychiatrycznych).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd ten nie wskazał jaka w realiach procesowych sprawy wystąpiła szczególna okoliczność, która po trwającym już 4 lata procesie, wskazywałaby na

konieczność przekazania sprawy w obecnej chwili innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Argumentacja dotycząca Sądu Okręgowego w K. wydaje się w tym stadium postępowania przedwczesna, jako, że nie ten Sąd rozpoznaje obecnie sprawę, a wskazywanie na przeciągający się proces w związku z inicjatywami procesowymi oskarżonego tym bardziej wskazuje na konieczność rozpoznania sprawy w pierwszej instancji przez Sąd właściwy, który jest już obeznany ze sprawą. Przemawia za tym względ na zasadę ekonomiki procesowej. Należy ponadto zauważyć, że postawa oskarżonego, który składał liczne wnioski o wyłączenie sędziów w sądach rejonowych okręgu k./.../ pozwala przypuszczać, że takie zachowanie byłoby kontynuowane także przed sądami spoza tego okręgu.

Należy podkreślić, że instytucja określona art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i powinna mieć zastosowanie jedynie w wyjątkowych przypadkach. Zbyt szerokie jej stosowanie, zwłaszcza po długim okresie zalegania sprawy w sądzie właściwym, może paradoksalnie szkodzić autorytetowi wymiaru sprawiedliwości. Dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przeciwstawienia się obstrukcji procesowej, wywołanej działaniem oskarżonego i sprawnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo według zasad ogólnych, zwłaszcza że przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu spowodowałoby konieczność zapoznania się z aktami sprawy przez nowy skład sądu, co niewątpliwie przedłużyłoby i tak już znaczny czas trwania postępowania w tej, w istocie nieskomplikowanej sprawie.

Powinnością sądów jest podjęcie wyzwania bezstronnego, sprawnego rozpoznania sprawy, potwierdzone jakością przeprowadzonego postępowania oraz wnikliwością i logiką wyводу zawartego w uzasadnieniu.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w postanowieniu.